

L. Porret-Bolens

Zie, Ik kom spoedig

Openbaring 3:11

Gods Geest is nog steeds werkzaam om gelovigen te bemoedigen en ongelovigen te waarschuwen. Deze beide doelen worden bereikt door de boodschap van de spoedige komst van Jezus Christus. Door Gods goedheid zijn er nog aandachtige luisteraars. Er worden geschriften uitgegeven, die op bepaalde punten onduidelijk zijn voor veel lezers, maar die helder de spoedige komst van de Heiland aankondigen om Zijn gemeente tot Zich te nemen.

Er is een boekje, getiteld 'De komst en de verschijning van de Heer' door H. Rossier, waarin het verschil wordt getoond tussen de komst van Christus in genade om de Zijnen tot Zich te nemen – voordat de profetische tijd van de Grote Verdrukking aanbreekt –, en Zijn verschijning in heerlijkheid om het oordeel uit te oefenen en Zijn koninkrijk te vestigen en voor aller oog de resultaten te openbaren van Zijn werk in de Zijnen. Nu willen wij graag spreken over de komst van de Heer, zoals het boek Openbaring ons die voorstelt; dit onderwerp dient tot opbouw en serieuze overdenking.

Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien

Het boek Openbaring zou in zijn geheel 'Het boek van de komst van de Heer ten oordeel' kunnen worden genoemd. Zijn komst voor Zijn gemeente wordt er niet in genoemd, alleen terloops aangeduid. De Openbaring gebruikt, in contrast met andere delen van het Nieuwe Testament, nooit een ander woord voor de komst van de Heer dan het werkwoord 'komen.' Het woord komt veelvuldig voor, overal

in de Schrift, met de betekenis die het in de gewone taal ook heeft. Men vindt het dikwijls om de beloofde Messias aan te duiden, Die bij uitstek wordt genoemd: 'Hij Die komt'. Zo wordt de komst van Zijn rijk aangekondigd, of de komst van Zijn eeuw – wat het 1000-jarig rijk is (zie Matt. 11:3; Mark. 11:10; 10:30; Luk. 7:19; Hebr. 10:37). Eenmaal verworpen toen Hij als de Mensenzoon in vernedering kwam, zal Hij voor de tweede keer als Zoon des mensen verschijnen in heerlijkheid. En men zal Hem moeten erkennen als Meester, Rechter, Heer en Koning. Hij zal wraak nemen op Zijn vijanden, om Zijn koninkrijk op te richten en Zijn dienstknechten hiermee te verbinden.

Vanaf het eerste hoofdstuk vinden we Hem als volgt aangeduid: 'Hij Die is en Die was en Die komt.' In Openbaring 1:7 staat: *'Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van het land zullen over Hem weeklagen. Ja, Amen.'* Vers 7 is geen overzicht van de rechtvaardige wegen van God, maar het *gevolg* van de wegen van God: de vestiging van de regering van Christus. God zal voor aller oog Zijn koningschap op aarde voorstellen, waar Hij werd verworpen. Het gaat om Zijn Zoon, de Zoon des mensen, de trouwe Getuige. Hij is de Overste over de koningen van de aarde (vs. 5). In dat karakter zal Hij verschijnen, wanneer Hij komt op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid (Matt. 24:30). Hij zal direct na de Grote Verdrukking verschijnen (Matt. 24:29).

In vers 7 vinden we nog niet het oordeel over de levenden; dat wordt bewaard voor Openbaring 19, en het zal plaats vinden na Zijn verschijning. Bij Zijn komst op de wolken zal elk oog Hem zien. Dan zullen de hemelse heiligen met Hem in heerlijkheid geopenbaard worden, maar ook daarover spreekt vers 7 niet. Vers 7 spreekt over Zijn persoonlijke verschijning voor het oog van de mensen op aarde. Dan zullen de gelovige Joden Hem herkennen – het trouwe overblijfsel in de eindtijd, dat door de Grote Verdrukking is gegaan –, maar niet zonder een diep werk van berouw over Hem Die eens door Zijn volk is doorstoken. Zoals het staat in Zacharia 12:10-14: *'Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene (...).'*

In Daniël 7:13-14 vinden we het hemelse toneel dat als introductie hiertoe dient: *'en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan'.* Openbaring 1:7 geeft ons het uiteindelijke doel: de komst in kracht

en majesteit van de Zoon des mensen, de Koning der koningen. Het gaat om Zijn openbaring voor de hele wereld, in het bijzonder voor het Joodse overblijfsel, dat met berouw tot Hem zal terugkeren. Maar dat is niet de grootste heerlijkheid; want de hemelse heerlijkheid van Christus en alles wat betrekking heeft op Zijn geliefde bruidsgemeente gaat Zijn aardse heerlijkheid en de zegen van Israël zover te boven, als de hemel boven de aarde is.

Dat wat is

Voordat deze gebeurtenissen zich ontfouwen, tonen Openbaring 2 en 3 de Heer in Zijn oordeel over 'dat wat is' (Openb. 1:19). Dat wil zeggen: de gemeente gezien in haar verantwoordelijkheid op aarde. Want het gaat hier niet om de gemeente, zoals God die in het begin heeft gegrondvest, maar zoals ze *geworden* is in de loop van de eeuwen tot het uiteindelijke oordeel. God oordeelt nooit iets wat uit Zijn eigen handen komt, want al Zijn werk is volmaakt. Maar Hij oordeelt wat de satan, de mens en de zonde ervan hebben gemaakt. Daarom stelt de Heer Zich voor aan de verantwoordelijke en falende gemeente, die schuldig staat doordat ze haar eerste liefde heeft verlaten en verder is gegaan op een weg van verval. De Heer kondigt telkens Zijn komst aan, maar met droefheid, vermaning, dreiging, smeking en beloften, mits er berouw is!

Vanaf het begin van het intredende verval heeft de Heer zo tot haar gesproken. Soms heeft Hij de voortgang van het kwaad belemmerd, bijvoorbeeld door vervolgingen toe te laten, zoals bij Smyrna, om zo mogelijk de dingen tot de eerste toestand terug te brengen; maar helaas zonder blijvend resultaat. De geschiedenis van de gemeente in haar geheel gezien sluit in Thyatira af met de woorden: *'en zij wil zich niet bekeren'* (Openb. 2:21). Zijn komst ten oordeel waarschuwt haar. Hij zegt dan niet: 'Ik kom spoedig', een boodschap met een belofte. Maar Hij zegt:

'Ik kom tot u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen', zoals bij Efeze.

'Ik kom spoedig naar u toe en Ik zal oorlog tegen hen voeren met het zwaard van mijn mond', zoals bij Pergamus.

'Ik zal komen als een dief, en u zult geenszins weten op wat voor uur Ik tot u zal komen', zoals bij Sardis.

Ik kom als een dief

Hier wordt de dreiging ernstiger. De wederkomst van de Heer, of de komst van Zijn dag als een dief, is meestal een gebeurtenis die op een *onverwacht* moment komt (Matt. 24:43-44; Luk. 12:34; 1 Thess. 5:2; 2 Petr. 3:10). Het is nog geen vernietiging, zoals men soms denkt. In 2 Petrus 3 komt de dag ook onverwachts als een dief en strekt die zich uit tot de uiteindelijke vernietiging van de hemelen en de aarde. Met opzet wordt het ertussen gelegen duizendjarig Vrederijk weggelaten. De komst van de Heer of van Zijn dag als een dief, wijst op het begin van de tijd van de oordelen, die begint na de opname van de gemeente en voortduurt tot aan de verschijning van de Heer met Zijn heiligen om alles weg te doen wat zich verzet tegen de vestiging van Zijn regering. Dezelfde tekst: 'Zie, Ik kom als een dief' wordt herhaald in Openbaring 16:15, wanneer de eindstrijd dichtbij is. Zo is het ook in 1 Thessalonicenzen 5:3, waar wij lezen: *'Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen.'*

Dit beeld vindt men in Jeremia 30:6-7 om de tijd van benauwdheid voor Jakob aan te duiden (zie ook Jes. 13:8; 26:16-17; Hos. 13:13). Als het gaat om een 'dief', doelt het Woord op een onverwachte gebeurtenis, die zich plotseling voordoet, maar een tijd kan duren. Men kan dit vermijden door waakzaam te zijn. Als er gesproken wordt over barensweeën, dan gaat het om een plotselinge gebeurtenis, waarvan de gevolgen onvermijdelijk zijn, een ernstige omstandigheid. Het is een plotseling verderf dat over de wereld zal komen, verwoestingen die voortduren in het hele boek Openbaring, terwijl de mensen aanvankelijk zeggen: 'Vrede en veiligheid.'

De tijd zou niet ver meer kunnen zijn dat er schijnbare vrede en veiligheid lijkt aan te breken voor de wereld, na zoveel oorlogen, revoluties en opstanden in het verleden. Dat zou echter het ogenblik kunnen zijn waarop de barensweeën beginnen. De belijdende christenheid en de wereld zullen hieraan niet kunnen ontkomen. Maar dan is ook het moment daar, dat de Heer Zijn gemeente zal komen halen. Want die zal het 'uur van de verzoeking', dat over het hele aardrijk zal komen, niet meemaken en evenmin de smarten ondervinden die de wereld niet zal kunnen ontvluchten.

Ik kom spoedig

In tegenstelling met de dreiging in Sardis: 'Ik zal komen als een dief', staat de belofte 'Ik kom spoedig' in de brief aan Filadelfia (Openb. 3:11). Filadelfia stelt het werk van Gods genade voor na het verval in de belijdende kerk in de brieven die hieraan voorafgaan. De vrucht van de genade wordt gezien in een zwak overblijfsel, dat de Heer kan erkennen als Zijn gemeente. Te midden van de toenemende duisternis is er om zo te zeggen het land Gosen, waar het licht is, waarop de blik van de Heiland in welgevallen rust. Hier is een getuigenis voor Hem, dat zich gunstig onderscheidt van de afgoderij van Thyatira, de doodsheid van Sardis en de lauwheid van Laodicea. Filadelfia is van alle kanten omringd door een belijdenis zonder leven en een aanmatiging zonder kracht, die zal worden geoordeeld door Christus.

Maar waar kan men dit getuigenis vinden? Het is verborgen. Zoals de zevenduizend getrouwen, die Elia niet kon onderscheiden en die de mensen nu nog minder kunnen waarnemen. Maar de Heer ziet hen; en dat moet voor alle geliefde kinderen van God voldoende zijn, die in het besef van hun eigen zwakheid het karakter van Filadelfia verwerklijken.

Alleen tegen Filadelfia zegt de Heer ter bemoediging: 'Ik kom spoedig.' En Hij vraagt niets anders van hen dan vast te houden wat ze hebben. Wat heeft Filadelfia dan? Zijn Woord en dat bewaren ze. Schijnbaar iets onbetekenends, maar voor hen is het een rijke genade. Want Zijn Woord bewaren, is Zijn Naam niet verloochenen. Beide dingen zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden en kenmerken ieder die tot Filadelfia behoort. O, laat uw kroon niet wegnemen! De tijd is nabij waarop allen zullen erkennen dat de Heer u heeft liefgehad (vs. 9). Hij zal u invoeren in de heerlijkheid en uw kroon zal zijn: de nieuwe naam van de Zoon des mensen in de heerlijkheid en de naam van Zijn God. En als uw zwakheid heeft gemaakt dat de mensen of het volk van God u niet hebben herkend, dan zal spoedig de naam van het nieuwe Jeruzalem, de verheerlijkte gemeente, op u schitteren en iedereen zal deze naam moeten en kunnen lezen. Allen zullen erkennen dat Filadelfia door de Heer wordt gezien als deel van de verheerlijkte gemeente. Jezus geeft haar een ereplaats, een kroon, omdat ze nederig was en trouw de komst van haar Geliefde heeft verwacht.

Geliefde lezer, de Heer zegt nu meer dan ooit: 'Ik kom spoedig.' Hij zegt dit niet tegen Sardis of Laodicea. Laten wij het karakter van Filadelfia verwerklijken, zodat dit woord ook voor ons zal gelden. Willen wij de Heer ontmoeten, als Hij

haastig komt en de Zijnen tot Zich zal nemen en de kronen zal uitdelen ter beloning voor de trouw aan Zijn Woord en de liefde tot Zijn Naam?

De troon in de hemel

In Openbaring 4 en 5 vinden wij het toneel in de hemel dat volgt op de opname van de gemeente. De troon van Gods regering bevindt zich in de hemel. Alle verheerlijkte heiligen¹ omringen die. In het midden van de troon is het Lam, met de tekenen van Zijn offer. Het geslachte Lam is het Middelpunt. Het boek van de raadsbesluiten en de wegen van God, die de vestiging van de regering van Christus op aarde tot stand moeten brengen, is tot hiertoe verzegeld en rust in de handen van Hem Die op de troon zit. Niemand kan het inzien. Het Lam alleen heeft overwonnen om het boek en zijn zeven zegels te openen. Dan gebeurt er iets bijzonders: *'En het kwam en nam het boek uit de rechterhand van Hem Die op de troon zat'* (Openb. 5:7). Het Lam nadert tot Hem, voor het oog van alle hemelse heiligen en de myriaden van engelen, om de zegels te verbreken en de profetische oordelen de vrije loop te geven – tot het ogenblik dat Hij zal verschijnen om Zijn vijanden definitief te verslaan als de Koning der koningen en de Heer der heren, terwijl Hij omringd is door alle verheerlijkte heiligen.

Zijn handelen voor de troon is de enige daad die aan de uiteindelijke wegen van God ten opzichte van de wereld een snelle voortgang geeft. Het Lam alleen heeft het recht die wegen te volvoeren, omdat Hij geslacht is. Daarna worden de zeven zegels geopend en de zeven bazuinen klinken. Men hoort dan niet meer het woord: *'En het kwam.'* Het feit dat Hij eenmaal voor de troon is gekomen, is voldoende om de geschiedenis van de wereld te voleindigen, om het einde van de eeuwen te realiseren, om de oordelen uit te voeren en de verborgenheid van God te voleindigen (Openb. 10:7). Dat wil zeggen: om op duidelijke wijze Gods regering te openbaren met zijn orde en zegen voor de aarde.

Nadat het Lam voor de troon is genaderd, komen de oordelen zelf. Eerst zien we ze in een algemeen overzicht van oordelen, door de komst² van de vier ruiters. De

¹ De oudsten vertegenwoordigen de gemeente. Als zij zich klaarmaakt voor de bruiloft, verdwijnen de oudsten uit het zicht.

² De woorden 'en zie' achter het woord 'Kom!' zijn twijfelachtig en kunnen worden weggelaten (Openb. 6:1).

oordelen volgen elkaar op tot aan de zevende bazuin, of het derde wee, dat snel³ komt (Openb. 11:4). Als teken dat de grote dag van de toorn van God is gekomen (Openb. 11:18), en dat zodoende de Almachtige Zijn regering heeft aanvaard. Elke opmerkelijke lezer van het boek Openbaring weet dat het algemene overzicht van het boek eindigt bij Openbaring 11:18.

Het omvat ook het oordeel over de doden en de verdwijning van de tegenwoordige hemel en aarde (Openb. 20:11-15). Wij gaan dus niet in op alle bijzonderheden van de volgende hoofdstukken. Het is voldoende op te merken dat het oordeel over het grote Babylon in Openbaring 18 wordt gevolgd door hemelse Halleluja's, die de gelukkige tijding brengen dat de bruiloft van het Lam zal worden gevierd vóór de verschijning van de Heer met al Zijn heiligen om de vijanden teniet te doen en Zijn regering te vestigen.

Nogmaals: Ik kom spoedig

Na de beschrijving van het Nieuwe Jeruzalem, de bruid, de vrouw van het Lam gedurende het duizendjarig rijk, komen we ten slotte tot het laatste hoofdstuk van dit boek. In dit hoofdstuk wordt niet alleen gesproken, zoals in Openbaring 5, over Jezus Die komt. Maar Hijzelf spreekt, zoals Hij het eenmaal gedaan heeft in de brief aan Filadelfia. Hij herhaalt drie keer de woorden: *'Ik kom spoedig.'* De hele inhoud van het boek wordt hierin samengevat (Openb. 22:7, 12, 20). Deze belofte vervult het hart van de gelovigen met vreugde, en het hart van bozen en ongelovigen met vrees.

De derde keer heeft de belofte 'Ja, Ik kom spoedig' niets met de wereld te maken, maar met de gemeente, de bruid van het Lam. Zijn hart erkent haar reeds als Zijn eigendom, terwijl Hij in een tijd van verval een blik vol genegenheid werpt op een arm Filadelfia, een gering overblijfsel dat Zijn komst met geduld verwacht.

'En hij zei tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig, en de Heer, de God van de geesten van de profeten, heeft Zijn engel gezonden om Zijn slaven te tonen wat met spoed moet gebeuren. En zie, Ik kom spoedig. Gelukkig hij die de woorden van de profetie van dit boek bewaart' (Openb. 22:6-7). Dit vers is eigenlijk het laatste van het boek, en het herhaalt wat het eerste vers (Openb. 1:1) in dezelfde woorden had verklaard. Alle dingen die spoedig moeten gebeuren, zijn nu compleet. Er hoeft niets aan toegevoegd te worden, en ook

³ of: weldra.

niets ervan worden weggelaten. Maar alle dingen zijn nu bekendgemaakt om in ons hart bewaard te worden, totdat de Heer komt. *'En zie, Ik kom spoedig.'*

Deze dingen te bewaren is ook bedoeld voor het overblijfsel van de laatste dagen, in het besef dat de oordelen van God zijn aangebroken. Dan gaat het erom standvastig te blijven in het getuigenis voor de Messias en geen compromis te sluiten met het beest en de valse profeet. Weigeren hun teken te dragen, en met volharding door de Grote Verdrukking te gaan. Te wachten op de bevrijding door de verschijning van Hem, Die door de wereld en Zijn volk was verworpen. Zulke getuigen worden gelukkig verklaard. Alle oordelen die het overblijfsel ondergaat, worden afgesloten met de aankondiging van deze zaligspreking. Het is het welgelukzalig, dat zo dikwijls herhaald wordt in de Psalmen. De getrouwen zullen worden ondersteund door de blijde hoop: *'Ik kom spoedig'*. Na de verschrikkelijke jaren van het uur van de verzoeking, zal de Heer op de wolken verschijnen en Zijn regering vestigen. Daarin zal dit berouwvolle en verachte overblijfsel de ereplaats op aarde innemen.

Maar de eerste belofte in vers 7: *'Ik kom spoedig'*, die vergezeld gaat met een zaligspreking, betreft niet alleen het gelovige overblijfsel van de Joden of van de naties, waarover in dit boek wordt geschreven (Openb. 7). Het betreft ook de christelijke rest in de huidige tijd. Hoe, zult u misschien zeggen, kunnen wij dit woord bewaren, als wij de tijd van de oordelen niet hoeven mee te maken? Ik kan daarop het volgende zeggen. Het geldt voor ons, als wij ons gescheiden houden van de wereld die geoordeeld zal worden, en als wij niet de beginselen volgen van hen die de aarde bewonen, als wij wachten op Hem Die spoedig komt. De gelovigen worden hier gezien in relatie met de profetie. De profetie veronachtzamen betekent het vergeten van het plotselinge verderf dat over de wereld zal komen. Dan zoeken wij onze rust te midden van hen over wie de drie 'weeën' zullen komen. Helaas, hoeveel christenen vergeten de woorden van dit boek te bewaren, of zoeken alleen maar voedsel om hun nieuwsgierigheid te bevredigen. Het gaat erom naar de waarschuwingen te luisteren, die tot het geweten worden gericht! De woorden van de profetie bewaren, betekent ook het oog te richten op de vestiging van de heerlijke regering van Christus, die de oordelen zal beëindigen. Dan zal onze Heer Zelf de beloning van Zijn gehoorzaamheid ontvangen: *'Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting'* (Ps. 2:8).

In dit eerste gedeelte is het: 'Ik kom spoedig' voor allen⁴ die, op verschillende tijden, de woorden van de profetie van dit boek zullen hebben bewaard. In vers 12 staat een tweede: *'Ik kom spoedig'*. Wij lezen hier: *'En hij zei tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Laat hij die onrecht doet, nog meer onrecht doen; en die vuil is, zich nog vuiler maken; en die rechtvaardig is, nog meer gerechtigheid doen; en die heilig is, zich nog meer heiligen. Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij om ieder te vergelden zoals zijn werk is. Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde'* (Openb. 22:10-13).

De woorden van de profetie worden niet meer verzegeld tot aan de tijd van het einde, zoals eens de woorden van Daniël (Dan. 12:4). De eindtijd is nabij, zo dichtbij dat het lot van de bozen en van de rechtvaardigen onherroepelijk is vastgesteld. De onrechtvaardigen zullen niet op het laatste moment tot God terugkeren met berouw. Deze woorden tonen het: 'Wie vuil is, laat hij zich nog vuiler maken'; en die zouden tot hun geweten moeten spreken. Nauwelijks is er tijd om te ontkomen en gered te worden, met vrees, door hen uit het vuur te rukken (Jud.:23).

De eerste belofte: 'Ik kom spoedig' is gericht tot het profetische overblijfsel van de eindtijd, en tot het overblijfsel van de huidige tijd dat acht geeft op het profetische Woord. Het tweede: 'Ik kom spoedig' richt zich tot de wereld en de gelovigen. Het brengt tegelijkertijd beloning of straf, ieder naar zijn werk. De gelovigen vandaag zullen deze beloning ontvangen voor de rechterstoel van Christus. Maar dit woord: 'Ik kom spoedig' is ook het teken voor de oordelen, die over de ongelovige wereld zullen komen. Nu is het niet meer: *'Gelukkig hij die de woorden van de profetie van dit boek bewaart'*. Maar het is: *'Gelukkig zij die hun lange kleren wassen, opdat zij recht hebben op de boom van het leven en zij door de poorten de stad binnengaan'* (Openb. 22:14). Het gaat om het geluk van de getrouwen die hun kleren gewassen hebben in het bloed van het Lam (Openb. 7:14), die de Heer op aarde hebben gediend in praktische heiligheid. Dit geluk behoort, evenals het eerste, niet alleen tot de heiligen van nu, de heiligen van de genadetijd, maar tot alle heiligen uit de Joden en uit de volken, die het uur van de verzoeking zullen meemaken en die geloven in het offer van het Lam; en die op aarde werken van heiligheid en gerechtigheid hebben gedaan.

De beloning van de christenen en van de heiligen in de profetische eindtijd heeft op verschillende ogenblikken plaats. Voor de christenen gebeurt het, zodra ze

⁴ Zowel het overblijfsel van de Joden, van de volken of van de christenen.

zullen worden ingevoerd in de heerlijkheid door de komst van de Heer. Voor de heiligen uit de profetische eindtijd gebeurt het aan het begin van het duizendjarig rijk. Allen hebben recht op de boom van het leven en zullen door de poorten de stad ingaan. Maar dit woord: 'Ik kom spoedig', betekent ook het uiteindelijke vonnis van de onrechtvaardigen en van hen die vuil zijn. Zij zullen voor altijd uit de stad van God worden gebannen.

De blinkende Morgenster

De laatste verzen van dit boek bevatten de woorden van de Heer Zelf: *'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster'* (Openb. 22:16). De Heer stelt Zich eerst voor in Zijn koninklijke karakter. Hij is in de eerste plaats 'de wortel en het geslacht van David', overeenkomstig Jesaja 11:10, waar wij lezen: *'Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hem zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.'*

Als de wortel van David zal Hij over de volken regeren. Hij zal ze verzamelen en zij zullen Hem zoeken. Het zal een heerlijke rust zijn, de rust van de liefde (Zef. 3:17). *'Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isaï, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze van de HEERE'* (Jes. 11:1-2). Hij zal de ware Salomo zijn, Die regeert met de volheid van de Geest over het nieuwe Israël, dat wordt aangeduid als 'de zachtmoedigen van het land.'

In Jesaja 11:10 komt Zijn taak tot zegen voor de volken op de eerste plaats. Dit is in overeenstemming met de inhoud van het boek Openbaring. Maar Jesaja spreekt ook over de zegen voor Zijn eigen volk. In type is de Wortel van David geofferd en door dodenopstanding weer teruggekregen. Wij zien dat in het leven van Izak. Het Nageslacht van Abraham was uiteindelijk Christus (Gen. 21:12; Gal. 3:15-17). En in Hem zullen alle volken van de aarde gezegend worden (Gen. 22:18). Salomo was het nageslacht van David voor Israël. De Heer kondigt dus hier Zijn koningschap voor de volken aan in de persoon van David, en Zijn koningschap in heerlijkheid voor Zijn eigen volk in de persoon van Salomo.

Hoe groot de zegen waaraan de gemeente zal deelhebben ook mag zijn, doordat ze met Christus zal regeren, het raakt niet de diepste genegenheid van de Bruid. Maar het volgende woord van de Bruidegom: *'Ik ben de blinkende morgenster'*, doet haar hart overvloeien en laat haar antwoorden: Kom! Met Hem te heersen,

en omringd te worden met de schittering van Zijn koningschap, is voor haar niet het belangrijkste. Maar Hem te bezitten, Hem alleen, dat raakt haar diep. Zij bewondert Hem in de glans van Zijn heerlijkheid, maar zij heeft Hem lief als haar Bruidegom.

Zij heeft in de nacht Zijn komst verwacht, Hij is voor haar geen onbekende. In haar hart is door hemelse genade nu al de Morgenster opgegaan, en zij verwacht Hem. Want zij had Zijn stem gehoord die tot haar sprak: 'Ik kom spoedig', reeds in de tijd dat zij als een Filadelfia met kleine kracht door dit woord was vertroost en bemoedigd – en het had vernomen van Hem, Wiens heerlijkheid zij mag delen. Zodra Hij heeft gezegd: '*Ik ben de blinkende morgenster*', zeggen de Geest en de Bruid: 'Kom!' De Bruid reageert niet alleen, maar samen met de Geest. Hij schenkt haar kracht, en de Geest spreekt met haar over Christus. Hij is de Trooster, Die haar is geschonken in de afwezigheid van de Bruidegom. De Geest getuigt van Hem en Hij zegt ook: 'Kom', samen met haar en via de Bruid.

Als zij de Morgenster wil zien en de wolken wil beklimmen om Hem in de lucht te ontmoeten, gebeurt dit door de Geest. Hij geeft haar kracht en zal haar nooit verlaten, omdat Hij eeuwig bij haar blijft. De Trooster keert samen met de Bruid terug naar de Heer, Die Hem aan de gemeente heeft gegeven als Zijn Plaatsvervanger in de tijd van Zijn afwezigheid. Hij zal haar ook aan het einde van de lange reis – zoals Eliëzer eens Rebekka in de armen van Izak bracht – in de armen van de Geliefde brengen om voor altijd bij Hem te zijn. Nadat de gemeente bij de Heer zal zijn, zal zij ongetwijfeld de schitterende heerlijkheid van Zijn koninkrijk delen. Maar wat nog meer is: zij zal een eeuwige, onbewolkte gemeenschap met Hem delen, Die haar liefheeft en haar Zijn liefde heeft bewezen.

Hebt u wel eens eraan gedacht dat de gemeenschappelijke verwachting van de Heer de ware hoop van de gemeente is? Gelukkig degene die deze hoop kent en verwerkelijkt! Laat dit geen dode letter zijn voor ons als geliefde kinderen van God, want Hij heeft de gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven. Laten wij dus ook de gemeente liefhebben zoals de Heer die liefheeft. De gemeenschappelijke verwachting van de Heer komt hier op de eerste plaats. Maar er is ook nog een persoonlijke verwachting: '*En laat hij die het hoort, zeggen: Kom*'. Gelukkig de gelovige, die dit laatste doet. Gelukkig zijn wij als wij allebei verwerkelijken. Wanneer de Geest de gemeente aanspoort om te zeggen: 'Kom', dan brengt Hij haar in direct contact met de gedachten van het hart van Christus.

Als de Heer spreekt tot de Bruid over Wie Hij is, dan zegt Hij niet in de eerste plaats tegen haar: 'Ik kom spoedig'. Hij wenst dat zij – aangetrokken door de schitterende glans van de Morgenster – het zelf uitroept: 'Kom'. Daarop antwoordt Hij haar Zelf. Hij spreekt hier niet meer over de zegen voor de volken, en evenmin over het trouwe overblijfsel van Israël. Maar Hij zegt tegen Zijn geliefde Bruid. *'Ja, Ik kom spoedig'*. Zijn woord is de waarheid zelf. In Hem is het Ja en het Amen. Ja, zegt Hij. Ik antwoord op je wens, Ik kom spoedig (Openb. 1:7).

Heeft dit woord in uw hart weerklonken, geliefde broeders en zusters, die samen de Bruid van Christus mag zijn in deze wereld? Hij beantwoordt uw wens met: 'Ja.' Zult u Amen zeggen op Zijn belofte? Want wat Hij belooft, zal Hij volbrengen. Als Hij zegt: *'Ja, Ik kom spoedig'*, dan mag onze reactie zijn: *'Amen, kom, Heer Jezus'*. Zullen wij Hem aarzelend antwoord geven, of zullen wij Hem antwoorden met een vurig hart dat klopt voor Hem? Laten wij bereid zijn. De lendenen omgord, onze lampen brandend. Hij zal aan de deur kloppen. Hoort u Zijn voetstappen al naderen?

Bron: Le Messenger Evangélique 1918 -181. Titel: Je viens bientôt

